

Arrest

nr. 223 670 van 8 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. TYTGAT
Gulden Vlieslaan 68/10
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 5 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. TYTGAT en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart tijdens het persoonlijk onderhoud over de Ethiopische nationaliteit te beschikken, en geboren te zijn op X (Gregoriaanse kalender, GK) te Addis Abeba. U bent van gemengde afkomst, uw vader is Gurega, terwijl uw moeder tot de Amhaarse etnie behoort.

U groeide op in uw geboorteplaats Addis Abeba samen met uw familie. Uw vader werkte voor de overheidsadministratie, terwijl uw moeder voor jullie gezin zorgde. U liep school in de hoofdstad. Uiteindelijk studeerde u af als elektricien. U ging in eerste instantie aan de slag als elektricien maar later begon u te werken als assistent-leraar terwijl u tegelijkertijd avondlessen volgde aan een lokale universiteit.

Na een jaar kon u beginnen werken als leraar wat u deed in verschillende scholen in Addis Abeba. U gaf onder meer het vak Engels aan de studenten. Tijdens de geplande verkiezingen van 2005 (GK) was u een aanhanger van de oppositie partij CUD (Coalition for Unity and Democracy). U discussieerde met anderen over de thema's die deze partij belangrijk vond, ging af en toe naar rally's van de partij en bracht uiteindelijk ook uw stem uit op de CUD tijdens de federale verkiezingen in 2005 (GK). Na de stembusgang ontstond er heel wat protest van deze oppositiepartij tegen mogelijke vervalsing van de verkiezingen. Heel wat leden en aanhangers werden aangehouden. Ook u werd in 2005 (GK) een eerste maal aangehouden en naar een politiekantoor overgebracht waar u mishandeld werd. Na zes of zeven dagen liet een agent, die u kende, u zonder voorwaarden gaan. U hernam uw werk als leraar maar voelde een constante angst op straat in Addis Abeba. Nadien werd u nog meermaals aangehouden, telkens voor korte duur. In september 2006 (GK) arresteerde men u opnieuw. Men hield u deze keer drie dagen opgesloten in het politiekantoor. In 2008 (GK) hield men u nogmaals tegen nadat u met een vriend iets was gaan drinken in een bar bij u in de buurt. De volgende ochtend liet men jullie weer gaan, vermoedelijk op borg na tussenkomst van de familie van uw vriend. In diezelfde periode overleed ook uw zus nadat ze een medicijn had genomen dat door een familielid langs uw vaders zijde aan haar was gegeven. U vermoedt dat uw familie (van uw vader) iets met het overlijden van uw zus te maken heeft. Uw vader had zich lang geleden immers bekeerd tot het orthodoxe christendom terwijl de rest van zijn familie de Islam aanhangt. In 2009 nam u het besluit om naar Dubai te gaan. U vond er werk en verkreeg op die manier een verblijfsvergunning (nadat u eerst een periode van 26 dagen opnieuw naar Ethiopië was teruggekeerd – om een visum te regelen). In 2011 (GK) leerde u uw toekomstige echtgenote kennen. Zij trok ook naar Dubai om er te gaan werken. Uiteindelijk zou u met haar huwen in 2015 (GK) in Addis Abeba. U werkte in Dubai tot 2013 (GK). Hierna kreeg u de mogelijkheid om in Qatar aan de slag te gaan in een internationaal bedrijf. In het kader van uw werk in Qatar kwam u enkele malen naar Europa, meer bepaald naar Portugal. Het betroffen telkens bezoeken van korte duur. In 2017 en 2018 verslechterde de economische situatie in Qatar waardoor u uw job dreigde te verliezen. In 2018 besloot u om Qatar te verlaten en naar Europa te komen. U regelde een Schengenvisum, maar trok eerst naar Addis Abeba, om uw zoon naar uw ouders te brengen. Uw echtgenote werkt en verblijft nog steeds in Qatar. U kwam in maart 2018 naar Frankrijk en trok na enkele dagen naar België. U verbleef enkele maanden in Brussel en speelde met het idee om naar uw zus te gaan die in het Verenigd Koninkrijk leeft. Uiteindelijk besloot u toch om een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische bevoegde instanties op 12 september 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt tijdens uw persoonlijke onderhoud voor het CGVS aan dat u meermaals bent aangehouden door de Ethiopische autoriteiten na de verkiezingen van 2005 (GK) omdat u aanhanger was van de toenmalige belangrijkste oppositiepartij. Zo verklaart u dat u werd aangehouden in 2005, 2006 en 2008 (GK). Telkens zou u na één of meerdere dagen zijn vrijgelaten door diezelfde autoriteiten. In 2009 besloot u Ethiopië te verlaten op zoek naar werk in Dubai. U vreest bij een eventuele terugkeer naar Ethiopië een nieuwe arrestatie door de Ethiopische autoriteiten, zo haalt u tijdens uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS aan (zie notities persoonlijke onderhoud, dd. 19 december 2018, toegevoegd aan het administratief dossier). **Volgende bemerkingen kunnen echter gemaakt worden bij de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst.**

Vooreerst kunnen vragen gesteld worden bij het door u laattijdig ingediende verzoek om internationale bescherming bij de Belgische instanties.

U verklaart in België te zijn aangekomen in de loop van maart 2018 nadat u legaal vanuit Qatar (via Ethiopië en Frankrijk naar België was gereisd aan de hand van een Schengen visum). In de jaren voorheen was u bovendien reeds enkele malen in Europa geweest in het kader van uw professionele activiteiten voor een internationaal bedrijf in Qatar.

Nadat u in België aankwam in de loop van maart 2018, verbleef u enkele maanden in Brussel met als doel naar het Verenigd Koninkrijk door te reizen. Uiteindelijk besloot u toch een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de bevoegde Belgische instanties op 12 september 2018 – een vijftal maanden na uw aankomst in België (zie notities persoonlijk onderhoud, p.4-5). Van iemand die vervolging vreest in zijn land van herkomst kan echter verwacht worden dat hij of zij zo snel mogelijk internationale bescherming aanvraagt zodra de mogelijkheid zich aanbiedt. U kwam reeds in maart 2018 in België aan, en was in de jaren voordien bovendien enkele malen in andere Europese landen geweest, maar vroeg slechts bescherming aan bij de bevoegde Belgische instanties op 12 september 2018. **De vaststelling dat u niet onmiddellijk een verzoek tot internationale bescherming aanvroeg, doet enigszins afbreuk aan de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die terugkeer naar zijn land vreest uit een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in België een verzoek om internationale bescherming indient wat u duidelijk heeft nagelaten.** De door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Ethiopië dateren immers van voor 2009 (GK), het jaar waarin u Ethiopië verliet om in Dubai te gaan werken. Nadien had u met andere woorden meermaals de kans om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen tijdens verscheidene bezoeken aan enkele Europese landen. De vaststelling dat u dit in het verleden nagelaten heeft, en integendeel gewacht heeft tot het moment dat u uw job dreigde te verliezen in Qatar (omwille van de verslechterde economische omstandigheden), wijst eerder op een vorm van opportunisme, dan op een oprechte vrees voor vervolging in uw land van herkomst. **Ook deze laatste vaststelling doet dan ook vragen rijzen omtrent de oprechtheid van uw aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst.**

Ten tweede dienen vragen gesteld te worden betreffende de actualiteit van de door u aangehaalde feiten in uw land van herkomst. Deze door u beschreven gebeurtenissen (waarbij u volgens uw verklaringen meerdere malen zou zijn aangehouden) deden zich immers allen meer dan tien jaar geleden voor in uw land van herkomst. De door u beschreven aanhoudingen vonden immers plaats tussen 2005 en 2008 (GK). De vraag dient dan ook gesteld te worden in welke mate de door u hieraan gelinkte vrees nog actueel is indien al geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u meermaals zou zijn aangehouden omdat u aanhanger was (en geen lid) van de oppositiebeweging CUD (Coalition for Unity and Democracy). Wat dit betreft dient ook verwezen te worden naar de recente politieke ontwikkelingen die later meer uitgebreid aan bod zullen komen. **In ieder geval kunnen vragen gesteld worden bij de nog actuele waarde van de door u aangehaalde vrees gelinkt aan de door u beschreven feiten in uw land van herkomst.**

Ten derde dient gewezen te worden op uw verklaringen dat u na 2009 – het jaar waarin u naar Dubai vertrok – meermaals naar Ethiopië bent teruggekeerd voor verblijven van korte of minder korte duur. Deze meerdere verblijven in uw land van herkomst na 2009 – en dus na de door u ingeroepen vervolgingsfeiten die tussen 2005 en 2008 zouden hebben plaatsgevonden – ondermijnen verder ernstig de door u ingeroepen vrees ten opzichte van de autoriteiten in uw land van herkomst. Zo keerde u in 2009 of begin 2010 reeds terug naar Ethiopië vanuit Dubai om een nieuw visum te regelen – gedurende een periode van 26 dagen (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 9-10). U verklaart dat u nadien nog meermaals naar Ethiopië bent teruggekeerd om uw familie te bezoeken in Addis Abeba (zie notities persoonlijk onderhoud, p.10). U geeft aan dat u vier of vijf maal naar Ethiopië bent teruggekeerd tussen 2009 en 2015 (zie notities persoonlijk onderhoud, p.20). In 2015 keerde u zelfs terug naar Ethiopië om te huwen met uw Ethiopische echtgenote die u in Dubai had leren kennen. Bovendien ging u zelfs naar Addis Abeba voordat u naar Frankrijk en België kwam in 2018 – om uw zoon naar uw ouders te brengen. U geeft aan dat u toen vijf dagen bij uw familie heeft verbleven alvorens naar Europa door te reizen. **Bovenstaande vaststellingen – met name dat u meerdere malen naar Ethiopië bent teruggekeerd na uw vertrek uit het land in 2009 – ondermijnen dan ook in het geheel uw aangehaalde vrees ten opzichte van de Ethiopische autoriteiten.** Bovendien dient ook vastgesteld te worden dat u tijdens uw bezoeken aan Ethiopië na 2009 op geen enkel moment problemen heeft gekend met de Ethiopische autoriteiten.

Ten vierde dient gewezen te worden op de recente politieke gebeurtenissen en hervormingen in Ethiopië. Hierbij wijst het CGVS zoals gezegd op de (politieke) ontwikkelingen en hervormingen in Ethiopië sinds het aantreden van de nieuwe premier Abiy Ahmed begin april 2018 zoals blijkt uit objectieve landeninformatie. De nieuwe Ethiopische premier is de opvolger van Hailemariam Desalegn die in februari 2018 aftrad na aanhoudende onrust en de politieke crisis in het land. Premier Abiy Ahmed kondigde in de maanden na zijn aantreden heel wat hervormingen aan en voerde deze ook deels uit: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleiden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden

niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. In juni 2018 kwam er sneller dan gepland een einde aan de noodtoestand die was uitgeroepen na het aftreden van premier Desalegn. Op 9 juli 2018 tekenden Ethiopië en Eritrea bovendien een vredesakkoord dat een einde maakte aan de staat van oorlog die de voorbije twee decennia tussen beide landen heerste.

Een andere beslissing van het Ethiopische parlement – na het aantreden van de nieuwe premier – betrof de schrapping van drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties in juli 2018: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Het OLF kondigde hierna een eenzijdig staakt het vuren af. De leider(s) van het OLF en duizenden aanhangers van de partij keerden vanuit het buitenland – veelal vanuit Eritrea – terug naar Ethiopië. De aanhangers werden hierbij aan de grens ontwapend. Leiders en (vermeende) aanhangers werden – indien dit nog niet gebeurd was – vrijgelaten. Ook oppositieleiden van andere partijen en organisaties keerden terug naar Ethiopië vanuit het buitenland. Premier Abiy Ahmed riep vervolgens de leiders van alle oppositiepartijen op mee te werken aan de geplande politieke hervormingen.

Deze politieke hervormingen zullen uitgevoerd worden door een nieuw samengesteld kabinet (bestaande uit de helft vrouwen) aangevoerd door de nieuwe premier. Op 25 oktober 2018 werd tevens een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Het CGVS is er zich van bewust dat Ethiopië nog voor heel wat uitdagingen staat op het gebied van interetnische spanningen, liberalisering van de economie, schrapping van bepaalde repressieve wetgeving, ... Uit objectieve landeninformatie komt echter duidelijk naar voren dat de gebeurtenissen in Ethiopië sinds het voorjaar van 2018 een ernstige aanzet vormen voor belangrijke politieke hervormingen (die reeds deels werden uitgevoerd). Hoewel deze hervormingen nog pril zijn, geeft de nieuwe regering duidelijk aan de kans te willen geven aan alle leden van (al dan niet voorheen verboden) oppositiepartijen mee te werken aan dit vredes- en hervormingsproces – hierbij gehoor gevend aan de grootschalige protesten in de jaren voorheen. **Mede in het licht van deze recente ontwikkelingen in uw land van herkomst kan dan ook geconcludeerd worden dat – zelfs indien geloof gehecht zou kunnen worden aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in Ethiopië – door het totaal gewijzigde politieke klimaat en context in Ethiopië de door u aangehaalde (politiek geïnspireerde) vrees ten opzichte van de autoriteiten niet langer meer zou gelden.**

Tot slot verwijst u tijdens uw persoonlijk onderhoud eveneens op uw religie (het koptisch orthodoxe christendom) waardoor u een slechte relatie heeft met uw familie langs vaders zijde – nadat uw vader zich reeds lang geleden tot dit geloof had bekeerd terwijl de rest van zijn familie moslim is. U heeft het in dit kader over het overlijden van uw zus die gestorven zou zijn nadat ze een medicijn zou hebben toegediend gekregen door familieleden van uw vader. U vermoedt dat de familie van uw vader mee aan de oorzaak zou hebben gelegen van het overlijden van uw zus, en verdenkt deze familieleden tevens 'zwarte magie' te willen toepassen op u en uw familie. **Hierbij dient opgemerkt te worden dat uw veronderstelling over de betrokkenheid van de familie langs vaders zijde bij de dood van uw zus enkel op vermoedens berust.** Ook uw veronderstellingen over 'zwarte magie' vanuit deze zijde van uw familie zijn op geen enkele concrete bewijzen berust. **Bovendien kan het volgende vermeld worden over religieuze vrijheid in het algemeen in Ethiopië.** Uit objectieve landeninformatie waarover het CGVS beschikt komt duidelijk naar voren dat in Ethiopië religieuze vrede heerst, en dat in de meeste regio's orthodoxe christenen en moslims elkaars godsdienst respecteren. Verschillende rapporten vermelden ook dat interreligieuze huwelijken, en alsook bekeringen, in het algemeen aanvaard worden (zie landeninformatie, administratief dossier). Uiteraard is het mogelijk dat bekeringen binnen de families zelf enige deining kunnen veroorzaken, maar zoals hierboven besproken, slaagt u er hoegenaamd niet in uw vrees ten opzichte van de familie van uw vader aannemelijk, noch concreet, te maken.

Uit de voorgaande pertinente vaststellingen dient algemeen geconcludeerd te worden dat de door u aangehaalde vrees ten opzichte van de Ethiopische autoriteiten en ten opzichte van uw vaders familie niet weet te overtuigen door de laattijdigheid van het door u ingediende verzoek om internationale bescherming, door de weinig actuele waarde van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, en tot slot door de gewijzigde politieke context in Ethiopië sinds het voorjaar van 2018.

Wat betreft de door u neergelegde documenten ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming dient het volgende bemerkt te worden. U legt uw rijbewijs – behaald in de Verenigde Arabische Emiraten – neer, net als enkele werkgeversattesten en opleidingscertificaten (daterend van uw periode in Ethiopië, Dubai en Qatar), maar deze door u neergelegde documenten kunnen de

hierboven vermelde bedenkingen niet wijzigen. Verder legt u uw huwelijksakte neer, net zoals enkele foto's van uw huwelijk in Ethiopië, maar ook deze documenten veranderen niets aan de hierboven vermelde conclusie. Tot slot legt u een medisch attest neer, dd. 9 juni 2019, opgesteld door dr. De Visscher, waarin hij enkele littekens op uw lichaam opsomt. Dit document kan echter om evidente redenen geen uitspraak doen over de omstandigheden waarin u deze littekens zou hebben opgelopen en kan bijgevolg evenmin iets wijzigen aan de hierboven geformuleerde conclusie.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 5 maart 2019 in een eerste middel een schending aan van de "artikelen 48/3 en 48" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Hij benadrukt dat "de wetgeving geen termijn voorziet om een asielaanvraag in te dienen, en er zeker geen sprake kan zijn van laattijdige indiening" en dat hij "eerlijk en oprecht zijn reële toestand heeft beschreven en op alle vragen van de PO heeft beantwoord". Hij legt uit dat hij na de diefstal van zijn documenten "enigszins gedestabiliseerd" was, dat hij ongestoord in Dubai en Qatar kon verblijven zolang er werk was, maar dat hij er niet beschikte over een permanente geldige verblijfstitel, hij verplicht was om Qatar te verlaten en zijn zoon, geboren op 20 juli 2017 geen verblijfstitel kreeg. Hij stelt dat hij eerst een andere oplossing probeerde te zoeken, met name naar zijn zus in het Verenigd Koninkrijk trekken, maar voegt toe dat dit "niet realistisch was".

Aangaande de actualiteit van zijn problemen in Ethiopië, wijst hij erop dat hij "zich ter voorbereiding van zijn huwelijk in 2015 bij de lokale administratie in zijn land van herkomst aanmeldde, hij opnieuw verontrust werd door de geheime politie die in de onmiddellijke buurt van de administratie gevestigd is, waaruit blijkt dat de aangehaalde houding van de overheid tegenover de verzoeker ongewijzigd is gebleven".

Dat hij meermaals terugkeerde naar Ethiopië wijzigt volgens verzoeker niets "aan de discriminatie waarvan de verzoeker als orthodoxe christen het slachtoffer is vanwege de moslim gemeenschap". Hij stelt dat hij "meestal zonder "being noticed" voor korte periodes in de besloten kring van zijn familie in Addis Abeba [verbleven heeft]" en dat "de korte bezoeken gebeurden in alle discretie om te vermijden dat hij zou geïnterpelleerd worden", maar dat dit gedrag "helemaal niet tegenstrijdig [is] met de aangehaalde vrees van de verzoeker en de onmogelijkheid voor hem een professionele activiteit zonder discriminatie in zijn land van herkomst te ontwikkelen".

Wat de huidige politieke situatie in Ethiopië betreft, wijst verzoeker op "een recent editoriaal van The Guardian van 7 januari 2019 (stuk 10) en getuigenissen van zware incidenten, te weten pogingen tot aanslagen tegen het leven van de eerste minister Abiy Ahmed", een aanslag met een granaat op 23 juni 2018 (stuk 11), "zware geweldplegingen in september 2018, die 58 mensen het leven hebben gekost en tientallen anderen zware verwondingen (stuk 12)", de actie van honderden soldaten op 10 oktober 2018, een nieuwe aanslag op de eerste minister op 19 oktober 2018 (stuk 13), "de reactie van de grootste bevolkingsgroep, de Oromo's" die de initiatieven van eerste minister Abiy Ahmed zouden hypothekeren, de etnische conflicten (stukken 14 tot 16) en de aanslagen op bankinstellingen in december 2018. Volgens verzoeker bevat de bestreden beslissing een "zeer optimistische beschrijving van de situatie". Hij benadrukt verder dat de plannen van de eerste minister "geen meerderheid" hebben en dat er verzet is "van een steeds groter deel van de bevolking".

Waar in de bestreden beslissing gesteld wordt dat zijn veronderstelling over de betrokkenheid van de familie langs vaderszijde bij de dood van zijn zus enkel op vermoedens berust, meent verzoeker dat "de wet geen "concrete bewijzen" vereist" en dat de vermoedens ernstig zijn.

Omtrent het voorgelegde medisch attest voert verzoeker aan dat *“er geen ernstige redenen zijn om te twifelen aan de waarachtigheid van de oorsprong van de littekens die compatibel zijn met de verklaringen van de verzoekende partij”*.

De motivering in de bestreden beslissing *“dat de verzoekende partij niet rechtstreeks naar ons land gevlucht is vanuit zijn land van herkomst en gewacht heeft tot hij in Dubai niet meer kon verblijven”*, is volgens verzoeker een toevoeging *“aan de voorwaarden uit het Vluchtelingenverdrag, namelijk door te stellen dat de vluchteling zijn land van herkomst moet verlaten hebben omwille van feiten die verband houden met de criteria voor de erkenning van de vluchtelingen, terwijl het verdrag enkel voorziet dat de vluchteling zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de *“artikelen 48/2 en 48/4”* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal *“de weigering van subsidiaire bescherming niet degelijk en concreet motiveert”*, terwijl verzoeker zich bij terugkeer zou bevinden *“in een situatie van willekeurige onmenselijke en vernederende behandeling aangezien zij aldaar steeds dreigt het slachtoffer te zijn van een terroristische groep en haar echtgenote en zeer jonge zoon een ernstig risico lopen op Ernstige schade ingevolge binnenlands geweld (zie stukken 10 tot 16)”*. Hij stelt dat *“uit het editoriaal van The Guardian van 7 januari 2019 (stuk 10) en uit de stukken 11 tot 16 die door de verzoekende partij aan het dossier wordt toegevoegd blijkt duidelijk dat de motivering van de verwerende partij eerder “wishfull thinking” betreft”*, gezien de toestand in Ethiopië volgens hem *“verre van veilig”* is, in het bijzonder *“omwille van de pogingen tot aanslagen tegen de eerste minister en de blokkeringstechnieken van de oppositie die de pogingen van de eerste minister afremmen en in het gedrang brengen”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“5. Rijbewijs”, “6. Kopie huwelijksakte”, “7. Dankkaartjes huwelijk”, “8. Werkgeversattesten”, “9. Opleidingscertificaten”, “10. Editorial The guardian view-on-ethiopia-change-is-welcome-but-must-be-secured van 2019 Jan 07”, “11. Ethiopie : attaque à la grenade lors d'un meeting du Premier ministre Abiy Ahmed”, “12. Ethiopie: 58 morts dans les récentes violences”, “13. Ethiopie: le Premier ministre échappe à une tentative d'assassinat”, “14. Anger in Ethiopia as officials demolish hundreds of houses (23 FEB 2019)”, “15. En Ethiopie, les réformes Ahmed mises à mal par les conflits interethniques” en “16. How ethnic violence is destabilising Ethiopia's reform gains”*.

Ter terechtzitting legt verzoeker bijkomende stukken neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Ethiopië uit vrees voor problemen omdat hij aanhanger was van de oppositiecoalitie CUD en hierdoor zou zijn aangehouden in 2005, 2006 en 2008. Verzoekers eigen gedrag staat echter dermate haaks op de beweerde vervolging dat geen geloof aan kan worden gehecht aan zijn relaas.

2.4.2. Zo blijkt uit zijn verklaringen dat verzoeker na het ontstaan van zijn politieke problemen in 2005 naar Dubai reisde in 2009 (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 7), er werkte en een verblijfsvergunning verkreeg (notities, p. 9) en dat hij voor zijn werk meermaals naar de Arabische Emiraten reisde (notities, p. 9). In 2013 ging verzoeker wonen en werken in Qatar (notities, p. 7) en dat hij voor zijn werk bij *“Almana Fashion Group”* meermaals naar Europa kwam (*“Meestal in Portugal, maar ik kwam langs vele luchthavens, zoals Barcelona, en Frankfurt, en was in Porto, drie of vier keren, in een hotel.”*; notities, p. 4). Uit zijn verklaringen blijkt voorts dat verzoeker gedurende zijn duurzaam verblijf in Dubai en Qatar nog meermaals op vrijwillige basis terugkeerde naar Ethiopië, het land dat hij beweert te vrezen. Tussen 2009 en 2015 zou verzoeker 4-5 keer naar Ethiopië zijn teruggereisd om visa te regelen, om familie te bezoeken (notities, p. 9-10, 20) en om er te trouwen met zijn Ethiopische partner (notities, p. 5, 20). Ten slotte keerde verzoeker nog een laatste keer terug naar Ethiopië toen hij van Qatar naar Europa wilde reizen (notities, p. 4-5). Verzoeker kan bezwaarlijk volhouden dat hij enerzijds jarenlang gevisieerd werd door de Ethiopische autoriteiten, die hem meermaals arresteerden en mishandelden, waardoor hij thans meent niet meer in het land te kunnen leven, en dat hij anderzijds legaal zijn land kon verlaten in 2009, talrijke internationale reizen kon ondernemen met zijn Ethiopisch paspoort en tevens talrijke keren vrijwillig Ethiopië in- en uitreisde zonder enige problemen.

2.4.3. De uitleg in het verzoekschrift dat verzoeker *“zich ter voorbereiding van zijn huwelijk in 2015 bij de lokale administratie in zijn land van herkomst aanmeldde, hij opnieuw verontrust werd door de geheime politie die in de onmiddellijke buurt van de administratie gevestigd is, waaruit blijkt dat de aangehaalde houding van de overheid tegenover de verzoeker ongewijzigd is gebleven”* en dat hij *“meestal zonder ‘being noticed’ voor korte periodes in de besloten kring van zijn familie in Addis Abeba [verbleven heeft]”* en dat *“de korte bezoeken gebeurden in alle discretie om te vermijden dat hij zou geïnterpelleerd worden”*, kan zijn risicovol gedrag niet verklaren, temeer gezien de beweerde verontrusting bij de aanvraag van zijn huwelijk verzoeker niet verhinderde om nog steeds naar Addis Abeba te reizen in 2018, alvorens naar Europa te vertrekken (notities, p. 4-5). Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij stelt dat hij zich beducht heeft opgesteld. Indien verzoeker werkelijk een vrees voor vervolging zou koesteren ten aanzien van de Ethiopische autoriteiten, dan zou hij zijn handelwijze daarop hebben afgestemd. Dit kan dus geenszins blijken, wel integendeel. Verzoeker heeft doorheen de jaren aanhoudend ofwel beroep gedaan op de administratieve hulp van de Ethiopische autoriteiten, hij reisde vrijwillig het land in- en uit, onder meer door een visa aan te vragen, te huwen, te reizen naar de Arabische Emiraten en Europa en door regelmatig op familiebezoek in Addis Abeba te gaan.

2.4.4. Evenmin kan verzoeker volhouden dat hij thans internationale bescherming nodig heeft wanneer hij sinds 2013 voor zijn werk bij *“Almana Fashion Group”* al meermaals vanuit Qatar naar Europa kwam (*“Meestal in Portugal, maar ik kwam langs vele luchthavens, zoals Barcelona, en Frankfurt, en was in Porto, drie of vier keren, in een hotel.”*; notities, p. 4) zonder een verzoek in te dienen. Dergelijk nalaten is onverzoenbaar met zijn overige verklaringen dat de beweerdelijk levensbedreigende problemen reeds jaren eerder hadden plaatsgevonden en dat hij in 2015 *“opnieuw verontrust werd door de geheime politie die in de onmiddellijke buurt van de administratie gevestigd is, waaruit blijkt dat de aangehaalde houding van de overheid tegenover de verzoeker ongewijzigd is gebleven”*. Ook het feit dat verzoeker al sinds maart 2018 in Frankrijk en dan België was, maar eerst nog naar zijn zus in Engeland wilde gaan (notities, p. 6) en pas een half jaar later, in september 2018, een verzoek om internationale bescherming indiende, bevestigt dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig de geloofwaardigheid van de door hem geschetste vervolging.

2.4.5. Hoe dan ook, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers toenmalige politieke problemen, *quod non in casu*, blijkt uit zijn verklaringen dat de door hem verklaarde aanhoudingen kaderden in de verkiezingen van 2005 omdat hij aanhanger was van de toenmalig grootste oppositiecoalitie (CUD).

2.4.6. Uit de informatie in het administratief dossier ("*Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2018, juli 2018, p. 7, p.10-13, p.72*", "*Freedom House, Reform in Ethiopia: Turning Promise into Progress, 12 september 2018*", "*Chatham House, Ethiopia's Prime Minister Shows Knack for Balancing Reform and Continuity, 27 april 2018*", "*The Guardian, 'Abiy Ahmed is our miracle': Ethiopia's democratic awakening, 25 september 2018*", "*BBC News, Abiy Ahmed: Ethiopia's prime minister, 14 september 2018*" en "*Human Rights Watch, Making Ethiopia's Electoral Board Independent, 22 november 2018*") blijkt echter dat de (politieke) hervormingen sinds het aantreden van de nieuwe premier een positieve invloed hebben op de situatie van dissidenten, politieke opposanten en activisten. Zo heeft de nieuwe premier in de maanden na zijn aantreden verschillende hervormingen aangekondigd en (deels) uitgevoerd: duizenden politieke gevangenen werden vrijgelaten, de beruchte Maekelawi-gevangenis werd gesloten, in het buitenland verblijvende oppositieleden kregen amnestie, mediakanalen als ESAT en OMN werden niet langer verboden en internetrestricties op honderden nieuwssites uit de diaspora werden opgeheven. Verder stelt deze informatie dat er in juni 2018 een einde aan de noodtoestand kwam en dat er op 9 juli 2018 een vredesakkoord tussen Ethiopië en Eritrea ondertekend werd dat een einde maakte aan de staat van oorlog die de voorbije twee decennia tussen beide landen heerste. Tevens schrapte het Ethiopische parlement in juli 2018 de drie belangrijke oppositiepartijen van de lijst met verboden (terroristische) organisaties: Patriotic Ginbot7 (PG7), Ogaden National Liberation Front (ONLF) en Oromo Liberation Front (OLF). Hierop kondigde het OLF een eenzijdig staakt het vuren af. De premier stelt voorts nog enkele politieke hervormingen in het vooruitzicht, zoals de beperking van het aantal ambtstermijnen van de premier en het houden van eerlijke en vrije verkiezingen in 2020 waarbij alle mogelijke (oppositie)partijen aan kunnen en mogen deelnemen. Deze politieke hervormingen zullen worden uitgevoerd door een nieuw samengesteld kabinet, voor de helft bestaande uit vrouwen. Op 25 oktober 2018 werd volgens voornoemde informatie ook een nieuwe president aangesteld: Sahle-Work Zewde, de eerste vrouwelijke Ethiopische in deze functie.

2.4.7. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op "*een recent editoriaal van The Guardian van 7 januari 2019 (stuk 10) en getuigenissen van zware incidenten, te weten pogingen tot aanslagen tegen het leven van de eerste minister Abiy Ahmed*", merkt de Raad op dat deze citaten betrekking hebben op een aanslag met een granaat op 23 juni 2018 (stuk 11), "*zware geweldplegingen in september 2018, die 58 mensen het leven hebben gekost en tientallen anderen zware verwondingen (stuk 12)*", de actie van honderden soldaten op 10 oktober 2018, een nieuwe aanslag op de eerste minister op 19 oktober 2018 (stuk 13), "*de reactie van de grootste bevolkingsgroep, de Oromo's*" die de initiatieven van eerste minister Abiy Ahmed zouden hypothekeren, de etnische conflicten (stukken 14 tot 16) en de aanslagen op bankinstellingen in december 2018. De ter terechtzitting neergelegde internetartikelen - die overigens niet worden vergezeld van een aanvullende nota, zoals voorzien in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet – zijn onvolledig en de objectiviteit van de bron wordt niet toegelicht noch kan deze achterhaald worden. Hoe dan ook zijn het recente uittreksels van het internet over feiten die ongedateerd zijn en niet-actueel lijken te zijn met uitzondering van de 'New Business Ethiopia' Ethiopia's opposition figures launch new party' waarvan de inhoud de bevindingen van de bestreden beslissing eerder ondersteunen. Hoe dan ook de melding van arrestaties in Sirri province, arrestaties door Liyu Polive in Doolo province, veiligheidsincidenten in de Afar-regio, geweld door Oromo-militanten in Fafaan province, een granaataanval in Wollega province, de inbeschuldigingstelling van Getechew Assefa, voormalig hoofd van de veiligheidsdienst onder dictator Meles Zenawi, de ontbinding van Ginbot7 en hun toetreden tot een oppositiecoalitie, de spanningen in de Somali-Afar-regio, arrestaties door Ethiopische militairen in Shiniile province, arrestaties in Addis Abeba, de vorming van de nieuwe grote oppositiepartij en burgerslachtoffers in de Somaki-regio. Dergelijke (veiligheids)incidenten doen echter geen afbreuk aan het huidige verbeterde klimaat voor dissidenten, politieke opposanten en activisten onder het beleid van de nieuwe premier. Uit de informatie in het administratief dossier ("*Ministerie van Buitenlandse Zaken (Nederland), Algemeen Ambtsbericht Ethiopië 2018, juli 2018, p. 7, p.10-13, p.72*") blijkt onder meer dat politieke gevangenen, waaronder oppositieleiders, werden vrijgelaten (p., 10-11, 72) en dat in het buitenland verblijvende oppositieleden amnestie kregen (p. 10), waardoor niet kan worden ingezien waarom verzoeker nog gevisieerd zou worden, terwijl hij zelf aangaf enkel aanhanger, niet eens lid, te zijn geweest van de oppositiecoalitie CUD in 2005.

2.4.8. Gelet op het voorgaande wordt bijgevolg niet aangenomen dat verzoeker op heden in Ethiopië nog problemen zou kennen omdat hij in 2005, intussen meer dan een decennium geleden, aanhanger zou zijn geweest van de oppositiecoalitie CUD, minstens wordt dit niet aangetoond.

2.4.9. Verzoeker stelde tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog problemen te vrezen met de familie van zijn vader, die de religie van verzoeker en zijn vader (koptisch orthodox christendom) niet goedkeuren: *"Ze houden niet van mijn vader, ze houden niet van mijn attitude, ik ben geen moslim, ik was een van de slimste in de familie, maar ze willen niets van me hebben, we hebben ons eigen leven, en we maken onze eigen keuzes, mijn vader heeft zich lang geleden bekeerd, in de islam wordt dat niet zomaar toegestaan. [...] Ik sprak van black magie, zoals dat gaat in Afrika, ze namen mijn zus af, ze nam een medicijn... Ze begon over te geven, wie bracht dat medicijn, ze gaf steeds over, en werd zieker, ze kon niet meer genezen, ik heb dat niet tegen mijn vader gezegd... Ik zag het medisch verslag, haar elektrolyten daalden,... [...] Het medicijn was door mijn tante gebracht. Maar ik heb dit nog niet tegen iemand gezegd. Sommige informatie van de geheime dienst, enkel mijn familie weet dat. [...] Zoals ik zei, zouden ze me kunnen afpersen en naar de politie brengen. Ze wisten dat ik politiek actief was, en een van hen werkte voor de politie, ik denk dat zij er ook voor iets tussen zaten."* (notities, p. 16, 19). Verzoekers vrees blijkt echter gebaseerd op loutere vermoedens en hypothesen, die geenszins een concrete vrees voor vervolging in zijn hoofde aannemelijk kunnen maken. Verzoeker brengt geen informatie bij dat koptische kristenen ooit vervolgd werden in Ethiopië of dat er redenen zijn aan te nemen dat hierin in de toekomst verandering zal in komen. Overigens heeft de dood van zijn zus in 2008 en zijn beweerde vrees voor de familie van zijn vader hem er niet van weerhouden om tijdens zijn verblijf in Dubai en Qatar meermaals naar Ethiopië terug te keren, door er visa aan te vragen, te huwen en regelmatig op familiebezoek in Addis Abeba te gaan, terwijl de familie die hij stelt te vrezen vlakbij zijn eigen familie woont (*"De familie van mijn vader woont vlakbij mijn familie."*; notities, p. 20). Evenmin heeft verzoekers vrees voor deze familie hem internationale bescherming doen vragen toen hij sinds 2013 voor zijn werk bij *"Almana Fashion Group"* al meerdere keren in Europa was, noch onmiddellijk bij zijn aankomst in Europa in maart 2018.

2.4.10. De overige door verzoeker op het Commissariaat-generaal en bij zijn verzoekschrift neergelegde stukken - zijn van de Verenigde Arabische Emiraten, werkgeversattesten en opleidingscertificaten van Ethiopië, Dubai en Qatar, zijn huwelijksakte en huwelijksfoto's - bevestigen zijn identiteit, opleiding, werkverleden en huwelijk, en zijn elementen die als dusdanig niet betwist worden.

2.4.11. Het door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde medisch attest van 9 juni 2019 maakt melding van littekens en psychologische gevolgen van politiehandelen. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts dat er littekens zijn. De Raad merkt evenwel op dat de beoordeling van de bewijswaarde van een attest een feitelijke appreciatie betreft dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. In tegenstelling tot de bewering in het verzoekschrift dat *"er geen ernstige redenen zijn om te twifelen aan de waarachtigheid van de oorsprong van de littekens die compatibel zijn met de verklaringen van de verzoekende partij"*, moet worden vastgesteld dat het attest geen uitspraak doet over de oorsprong of oorzaak van de littekens en er dus geen causaal verband wordt aangetoond tussen de letsels en de door verzoeker aangehaalde problemen. Wat die aangehaalde problemen betreft, voor zover al geloofwaardig, kan de Raad enkel herhalen dat verzoeker alleszins niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer nog dergelijke problemen zou ondervinden. Verzoeker was overigens kennelijk zelf ook deze mening toegedaan en heeft er ook naar gehandeld door zijn herhaaldelijke terugkeren naar Ethiopië en zijn nalaten om zo snel mogelijk internationale bescherming aan te vragen. De enkele vermelding van psychologische gevolgen van politiehandelen is niets anders dan verzoekers eigen verklaringen die werd genoteerd. Evenmin spreekt het attest zich uit over de (on)mogelijkheid van verzoeker om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure of over een eventuele negatieve invloed van de voorgehouden psychologische problemen op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen alleszins geen problemen blijken. Ook verzoekers advocaat liet op het einde van het persoonlijk onderhoud optekenen dat het goed was verlopen (*"Ik denk dat het gehoor goed is gegaan. Ik heb niets toe te voegen."*; notities, p. 22).

2.4.12. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven.

2.4.13. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouteweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Noch uit de bij het verzoekschrift gevoegde stukken over (veiligheids)incidenten in Ethiopië, noch uit de ter terechtzitting voorgelegde internetartikelen - die overigens niet worden vergezeld van een aanvullende nota, zoals voorzien in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet - kan blijken dat er in Ethiopië een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK